

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 75.918 van 25 september 1998

A. 59.261/VIII-818
(voorheen VI-11.995)

In zake : **WOLFF** John,
Monte-Carlolaan 104, bus 53
1190 Brussel,

tegen :

**de Rijksdienst voor Jaarlijkse
Vakantie**, afgekort als "**RJV**",
Elyzeeseveldenstraat 12
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 5 augustus 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij John WOLFF de nietigverklaring vordert van de op 28 april 1994 door het beheerscomité van de Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie genomen beslissing "om hem als tuchtstraf gedurende één week een inhouding van wedde ten belope van 20 pct. op te leggen";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer PAQUET, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 30 maart 1998 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 22 juni 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 4 september 1998;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DETRY, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. DEPRE, loco Mr. LAMBERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer PAQUET, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

Als personeelslid van de Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie (RJV) is verzoeker er vanaf 1 juni 1963 tewerkgesteld als tijdelijk klerk, vanaf 1 juli 1965 als klerk in vast verband, vanaf 1 januari 1977 als eerstaanwezend klerk en vanaf 1 augustus 1989 als hoofdklerk. Op een niet vermelde datum wordt hij bovendien vakbondsafgevaardigde.

Op 23 maart 1993 zendt de directeur die verantwoordelijk is voor de directie "klanten" aan de directieraad een voorlopig voorstel van terechtwijzing, dat gemotiveerd is door het aanhoudend te laat aankomen van verzoeker en zijn gebrek aan rendement.

Na verzoeker, bijgestaan door twee vakbondsafgevaardigden, te hebben gehoord, doet de directieraad een definitief voorstel van tuchtstraf, bestaande in een inhouding van wedde van 20 pct. gedurende één week. Dat voorstel wordt aan het beheerscomité van de RJV medegedeeld, dat het op 3 juni 1993 ter kennis van verzoeker brengt. In het laatste lid van de brief van de voorzitter van het beheerscomité, waarvan verzoeker op 15 juni 1993 ontvangst bericht, staat het volgende :

" Overeenkomstig § 4 (van artikel 78 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel), kunt u tegen dat voorstel beroep instellen bij de raad van beroep, die vóór iedere beslissing van het beheerscomité een gemotiveerd advies uitbrengt".

Per brief van 21 juni 1993 stelt verzoeker "overeenkomstig artikel 78, § 4, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937" beroep in bij de voorzitter van de raad van beroep die opgericht is voor de instellingen van openbaar nut die door het Ministerie van Sociale Voorzorg gecontroleerd worden.

Op 21 september 1993 zendt de administrateur-generaal van de RJV aan de voorzitter van de raad van beroep de volgende briefwisseling :

" Hierbij ingesloten zend ik u het dossier van de betrokkene in verband met een definitief voorstel van tuchtsanctie tegen hem, met het verzoek het te onderzoeken.

Het bewuste dossier bevat de volgende stukken, genummerd van 1 tot 9 : (...) 9° een brief van 21 juni 1993 van de heer WOLFF, gericht aan de voorzitter van de raad van beroep en waarvan die

instelling ons op 17 september 1993 een afschrift toegezonden heeft.

Ik veroorloof mij - in verband met bijlage 9 - er eens te meer uw aandacht op te vestigen dat noch het bestuur, noch de voorzitter van het beheerscomité ingelicht zijn over het door de heer WOLFF op 21 juni 1993 ingestelde beroep.

Op verzoek van het beheerscomité, dat wenst dat de verschillende fasen van de procedure zo snel mogelijk doorlopen worden, is het bestuur zelf met de raad van beroep in contact getreden. Op 17 september 1993 heeft die laatste instantie mij een afschrift van het beroep toegezonden. Na de ontvangst van dat document heb ik dat dossier laten aanleggen".

Na de ambtenaar te hebben gehoord die belast is met de verdediging van het betwiste voorstel, alsook verzoeker en de afgevaardigde van een vakorganisatie die voor zijn verdediging zorgt, brengt de raad van beroep op 21 februari 1994 het volgende advies uit :

- " - Gelet op het beroep dat de heer John WOLFF, hoofdklerk bij de RJV, ingesteld heeft tegen het definitieve voorstel om hem als tuchtstraf gedurende één week een inhouding van wedde ten belope van 20 pct. op te leggen.
- Overwegende dat de heer John WOLFF tegen dat voorstel beroep heeft ingesteld bij brief van 21 juni 1993, die rechtstreeks aan de voorzitter van de raad van beroep gericht was.
- Gelet op artikel 89 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel, dat bepaalt : "De zaak wordt bij de raad van beroep aanhangig gemaakt door toedoen van de minister of zijn gemachtigde. Deze zendt het volledig dossier van de zaak door".
- Verklaart de kamer niet-ontvankelijk het beroep dat de heer John WOLFF ingesteld heeft tegen het definitieve voorstel om hem als tuchtstraf gedurende één week een inhouding van wedde ten belope van 20 pct. op te leggen, omdat het niet ingesteld is met inachtneming van de vormvereisten die voorgeschreven zijn bij artikel 89 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel".

Op 28 april 1994 neemt het beheerscomité van de RJV akte van dit advies en beslist het eenparig het

definitieve voorstel van tuchtstraf te doen uitvoeren. De administrateur-generaal van de RJV stelt verzoeker op 6 juni 1994 van die beslissing in kennis en wijst hierbij op het volgende :

" Het beheerscomité heeft vastgesteld dat u, binnen de termijn van 10 dagen die bepaald is bij artikel 88 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel, bij de RJV geen beroep heeft ingesteld.

U heeft niet de reglementaire procedure gevolgd, omdat u bij de RJV geen beroep ingesteld heeft, zodat de Rijksdienst de zaak bij de raad van beroep niet aanhangig heeft kunnen maken krachtens artikel 89 van datzelfde koninklijk besluit.

Om de rechten van verdediging strikt in acht te nemen, is de raad van beroep waarbij u de zaak persoonlijk aanhangig gemaakt heeft, op 21 februari 1994 niettemin bijeengekomen, na te hebben vernomen onder welk overheidsbestuur U ressorteert. Hij heeft geconcludeerd dat uw beroep niet-ontvankelijk is en heeft gemeend over de grond geen advies te kunnen uitbrengen, aangezien de zaak niet regelmatig aanhangig gemaakt is en de termijn waarover U beschikte om bij de RJV beroep in te stellen, verstreken was. Het beheerscomité heeft van dat advies kennis kunnen nemen";

Overwegende dat verzoeker inzonderheid een middel, het eerste van het verzoekschrift, ontleent aan schending van de artikelen 78, § 4, 83 en 88 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel, en van de rechten van verdediging; dat hij betoogt dat het beheerscomité van de RJV hem een tuchtstraf opgelegd heeft bij gebrek aan een advies van de raad van beroep, terwijl deze, "doordat hem het beroep van verzoeker voorgelegd was, de grond van de hem voorgelegde zaak moest onderzoeken en een gemotiveerd advies moest uitbrengen. Ingeval ten aanzien van verzoeker een gunstig advies uitgebracht werd, was alleen de minister bevoegd om zich over de tuchtstraf uit te spreken"; dat hij erop laat volgen :

" Aangezien de zaak bij de raad van beroep regelmatig aanhangig gemaakt is en de raad geen rechterlijke instantie is, was hij geenszins bevoegd om zich over

de ontvankelijkheid uit te spreken, maar moest hij over de grond van de zaak die hem voorgelegd was een gemotiveerd advies uitbrengen";

dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord nog aanvoert dat, aangezien in de brief van 3 juni 1993 waarbij hem het definitieve voorstel van straf ter kennis gebracht is, niet aangegeven was aan wie het beroep gericht moest worden, maar "u kunt beroep instellen bij de raad van beroep" vermeld was, hij zich logischerwijs tot de laatstgenoemde gericht heeft;

Overwegende dat, al staat in artikel 89 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel dat de zaak bij de raad van beroep aanhangig gemaakt wordt door toedoen van de minister of zijn gemachtigde, die het volledig dossier doorzendt, artikel 78, § 4, eerste lid, van hetzelfde besluit, waarnaar de verwerende partij verwezen heeft in de kennisgeving van het definitieve voorstel van tuchtstraf, het volgende bepaalt :

" De ambtenaar tegen wie een (...) tuchtstraf (...) - definitief voorgesteld is, kan hiertegen beroep instellen bij de raad van beroep, die vóór iedere beslissing van de overheid een gemotiveerd advies uitbrengt";

dat bij het lezen, zowel van de kennisgevingsbrief als van artikel 78, § 4, verzoeker er met recht kon van uitgaan dat hij bij de raad van beroep rechtstreeks beroep kon instellen; dat artikel 89 van het besluit van 2 oktober 1937 bepaalt dat de zaak bij de raad van beroep aanhangig gemaakt wordt door toedoen van de minister of zijn gemachtigde en dat die aanhangigmaking te verklaren is doordat naar luid van artikel 90 van hetzelfde besluit "de raad van beroep (...) over geen aanvraag (mag) beraadslagen of beslissen (...) en indien het dossier niet alle dienende gegevens bevat opdat de Raad met volle kennis van zaken advies kan geven"; dat in het onderhavige geval het volledige dossier van de

zaak aan de raad van beroep overgezonden is, die, ondanks de door verzoeker begane procedurefout, geen enkele reden had om over de gegrondheid van het beroep geen advies uit te brengen; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de door het beheerscomité van de Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie op 28 april 1994 genomen beslissing om John WOLFF als tuchtstraf gedurende één week een inhouding van wedde ten belope van 20 pct. op te leggen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op vijftwintig september 1900 achtennegentig door :

De Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.